

Ontdekken wat waardevol en noodzakelijk is in het leven.

Wat zou ik meenemen, wat zou ik absoluut nodig hebben om te blijven leven, als ik me zou moeten beperken, als het erom ging te blijven bestaan?

In de vastentijd zou je deze vragen kunnen stellen, stilstaan bij wat echt belangrijk en waardevol is in het leven.

Een andere gedachte is bepalend voor Aswoensdag: we worden aan de dood herinnerd. Met het teken van het askruisje wordt de dood zondermeer als merkteken op ons voorhoofd gedrukt. Gisteren nog de drukte en de uitgelatenheid van carnaval met al zij klatergoud en illusies, en nu wordt ons plotseling gezegd: "Bedenk, mens, dat ge stof zijt en tot stof zult wederkeren".

Sel je eens voor dat er dagelijks iemand in opdracht van je baas naar je toe komt om je mee te delen: " Denk er aan, wat je doet hoeft eigenlijk niet, en is in de grond van de zaak helemaal niet zo belangrijk. Spoedig zal je helemaal niet meer bestaan. Dan is iemand anders zo je plaats net zo goed ". Zou je dat kunnen verdragen en verwerken?

Het askruisje richt onze ogen op de begrenzingen van ons leven. Het kruisteken wijst ons echter gelijk op ons geloof en onze hoop dat uit onze tekortkomingen nieuw leven kan ontstaan, als wij bereid zijn om ons om te draaien.

Het Askruisje.

As is het teken van menselijke gebrekkigheid en sterfelijkheid, maar ook teken van nieuw leven. In vroegere tijden werd met as gewassen: as heeft de kracht om te reinigen; op de akkers wordt ook nu nog de stoppels van het koren verbrand: as maakt grond vruchtbaar. As werd bij zondaars op het hoofd gestrooid: as reinigt van schuld en geeft kracht tot nieuw leven

De nas voor het opleggen van het askruisje wordt gemaakt van de verbrande palmtakjes van het vorige jaar; ze worden door de priester gezegend. Zo wordt deze as voor ons tot teken van de weg van de dood naar nieuw leven. De takjes van jubel en vreugde moeten verbrand worden, door de dood heengaan, om tot teken te worden van het kruis, de dood en de verrijzenis.

Het grondakker van de hele vastentijd klinkt in de teksten van de aswoensdagliturgie steeds weer door:

Keer tot mij terug van ganser harte ! (Joel 2, 12)

Laat u met God verzoenen ! (2 Kor. 5, 20)

Bekeert u en geloof in de blijde boodschap (Mc. 1, 15)

Ommekeer, verzoening en geloof worden werkelijkheid door:

Gebed - vasten - aalmoezen

Dit zijn voor ons van oudsher bekende begrippen; misschien wel al te bekend, zodat we er niet veel meer mee kunnen beginnen. Het komt dan ook wel eens voor dat tussen het feest van Carnaval en de Vreugde van Pasen de ernst van vasten en boete gewoon wordt overgeslagen. Toch gaat het om een uiterst belangrijke uitdrukingsvorm van ons geloof.

Gebed

Je leven voor God brengen:

- + God danken voor alles wat je hebt en kunt en aan anderen te danken hebt.
- + God vragen je te aanvaarden met je tekorten en je wensen
- + God loven en prijzen en Hem erkennen als oorsprong en behoeder van al het goede

Gebed is sprekend geloof.

De vastentijd is een kans en een oproep om uitdrukkelijker in de geest van Jezus van Nazaret te leven, om bewuster Gods liefgde te beantwoorden. Dat kan ondermeer door je persoonlijk gebedsleven beter te verzorgen, en door extra aandacht te geven aan het gezins- of gemeenschapsgebed.

De veertigdagentijd biedt ook andere kansen om je christen-zijn diepgang te geven: rustig uit de bijbel lezen, deelnemen aan een bezinningsdag, een retraite, mediteren, de kruisweg bidden, de rozenkrans bidden. Ook is het een geschikte tijd om het sacrament van de biecht te ontvangen en om de deelname aan de Eucharistievieringen bijzonder te verzorgen.

Vasten

Je leven herdenken en herinrichten.

- + Eigenlijk zou ik mij wel een en ander kunnen ontzeggen. Veelal zoek ik genot zonder erbij na te denken, uit gewoonte. als ik nu eens wat minder geld uitgaf aan.....?

+ Ik ga vanzelfsprekend mijn eigen gangetje zonder veel om de anderen te geven. Als ik nu eens wat attenter omging met.....?

+ Ik zou mijn dag beter kunnen indelen. Dan krijg ik misschien wat meer tijd voor....?

Vasten is je iets kunnen ontzeggen. Vasten blijkt overigens iets universeels te zijn: iedere godsdienst kent het onder een of andere vorm: veertigdagentijd; ramadan; Jom Kippoer....

Het is niet slecht om je bewust te zijn van je eigen honger. Daarom kun je ook op de werkdagen tijdens vasten echt vasten. Wie dat niet aankan, zou zichzelf toch ten minste moeten beperken in eten, alcoholische dranken of zoete dranken, roken, tv-kijken, computeren, internetten. En disco, bioscoop, en andere dergelijke genoegens kunnen wel wachten tot na Pasen.

Door een dergelijke onthechting ga je wat vrijer staan tegenover jezelf met je wensen en behoeften, tegenover de mensen waarmee je samenleeft en tegenover God. Een dergelijke houding van onthechting en van beperking is consumptie, iets wat weleens van levensbelang kan worden in de toekomst van deze wereld, van de mensheid. Als afzonderlijke christenen en als geloofsgemeenschap kunnen wij door bewust te vasten daarin een voorbeeld nemen.

Aalmoezen

Je leven delen.

+ Niet onverschillig blijven voor de nood en de zorgen van anderen.

+ Wat je jezelf ontzegt, aan anderen geven.

+ Niet alleen delen, maar ook afgeven, geheel wegschenken.

Weggeven wat je hebt is je geloof echt ernstig nemen.

Vanouds hebben christenen het delen met de armen als een bijzondere zin van de vasten gezien. Vandaag kan dat betekenen: ieder christenen moet, naar godsvrucht en vermogen, elk jaar een voor hem voelbaar financieel offer brengen voor hongerenden en noodlijdenden in deze wereld. Meer nog dan anders in het jaar moeten christenen zich in de veertigdagentijd bekommeren om mensen, die naar lichaam of geest in nood verkeren: gevangenen, zieken, gehandicapten, bejaarden, slachtoffers.....In hen komt Christus je tegemoet.